

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sžr/74/2013
Identifikačné číslo spisu:	4012200298
Dátum vydania rozhodnutia:	29.07.2014
Meno a priezvisko:	JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:4012200298.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: LESY Slovenskej republiky, štátny podnik, so sídlom Námestie SNP 8, Banská Bystrica, proti žalovanému: Okresný úrad Levice, so sídlom Ul. Ľudovíta Štúra 53, Levice (pôvodne Správa katastra Levice), o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 8. marca 2012 č. V 218/12, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/19/2012-104 zo dňa 16. októbra 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/19/2012-104 zo dňa 16. októbra 2012 z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

I.

Napadnutým uznesením krajský súd podľa ust. § 250j ods. 2 písm. e), d) OSP zrušil rozhodnutie žalovaného zo dňa 8. marca 2012 č. V 218/12 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný, ktorý sa nestotožnil s právnymi závermi uvedenými v napadnutom rozsudku. Podľa žalovaného krajský súd vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav. Zákon č. 162/1995 Z. z. neustanovuje povinnosť doručiť druhému účastníkovi dohody návrh na vklad vlastníckeho práva. Ten mohol účinným spôsobom obhajovať svoje práva, pretože po doručení návrhu na vklad bol upovedomený zo strany správy katastra o prerušení konania. Žalovaný podľa jeho názoru uplatnil svoju kompetenciu v súlade so zákonom, nakoľko rozhodol o povolení vkladu vlastníckeho práva na základe dohody o vydaní nehnuteľnosti, ktorej prílohou bol právoplatný rozsudok súdu.

Krajský súd tiež pochybil, vzhľadom na to, že mal ku konaniu o preskúmanie rozhodnutia prizvať druhú stranu z vkladového konania, keďže jeho vlastnícke práva sú zrušením správneho rozhodnutia dotknuté, a tým mu bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom. Preto navrhoval napadnutý rozsudok zrušiť.

K odvolaniu žalovaného sa žalobca vyjadril tak, že jeho námietky považuje za nedôvodné. Podľa jeho názoru žalovaný povolil vklad na základe Dohody o vydaní nehnuteľnosti, ktorá nie je vkladu schopná listina. Žalovaný sa neriadil základnými pravidlami správneho konania. K námietku ohľadne neprizvania druhej strany vkladového konania uviedol, že súd nemá na toto prizvanie lehotu.

II.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 v spojení s § 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z.) dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie z dôvodu podľa § 221 ods. 1, písm. f/ OSP.

Z administratívneho spisu vyplýva, že správne orgány konali v správnom konaní okrem žalobcu a žalovaného aj s Rímskokatolíckou cirkvou, Biskupstvo Nitra, so sídlom Nám. Jána Pavla II 7, Nitra, ktorá podala samotný návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností a v jej prospech bol vklad povolený.

Podľa § 250 ods. 1 OSP účastníkmi konania sú žalobca a žalovaný. Súd aj bez návrhu uznesením priberie do konania účastníka správneho konania, ktorého práva a povinnosti by mohli byť zrušením správneho rozhodnutia dotknuté.

Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvého stupňa v danej veci nepostupoval v intenciách citovaného zákonného ustanovenia, pretože z administratívneho spisu žalovaného jednoznačne vyplýva skutočnosť, že hoci žalobu proti rozhodnutiu žalovaného podal iba žalobca, účastníkom správneho konania bol aj ďalší subjekt, tak ako to vyplýva z administratívneho spisu. Jeho práva by prípadným zrušením preskúmaného správneho rozhodnutia nepochybne mohli byť dotknuté. Krajský súd sa mal preto zaoberať okruhom ďalších účastníkov (s ktorými správne orgány konali a ktorým aj doručovali preskúmané rozhodnutia) a mal ďalej postupovať v intenciách vyššie citovaného zákonného ustanovenia.

Vôľou zákonodarcu bolo v preskúmaťvom súdnom konaní podľa druhej hlavy piatej časti OSP zabezpečiť ochranu účastníkovi správneho konania, ktorého práva a povinnosti by mohli byť zrušením správneho rozhodnutia dotknuté tak, že týchto účastníkov priberie do konania aj bez návrhu. Tým by týmto účastníkom zabezpečil v nevyhnutnej miere právo byť informovaný o priebehu a výsledku súdneho prieskumu.

Pokiaľ krajský súd nekonal so všetkými účastníkmi konania, svojím postupom odňal právo na súdny proces tomu účastníkovi, ktorí ním bol aj v správnom konaní a ktorému právo byť účastníkom preskúmaťacieho konania zaručuje zákon v § 250 ods. 1 OSP a teda mu odňal možnosť konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f/ OSP).

Pod odňatím možnosti konať pred súdom treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na vyššie uvedené napadnutý rozsudok krajského súdu postupom podľa § 250ja ods. 3 posledná veta v spojení s § 221 OSP z dôvodu podľa § 221 ods. 1, písm. f/ zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie v zmysle § 246c ods. 1 v spojení s § 221 ods. 2 OSP.

Odvolací súd sa vzhľadom na procesné pochybenie súdu prvého stupňa vecou samou nezaoberal. Povinnosťou súdu prvého stupňa bude rozhodnúť o pribratí do preskúmaťacieho konania účastníka konania v zmysle § 250 ods. 1 OSP, konať s ním a po rozhodnutí vo veci samej mu doručiť konečné rozhodnutie vo veci.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval, pretože s poukazom na § 224 ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 bude povinnosťou súdu prvého stupňa rozhodnúť aj o náhrade trov odvolacieho konania v novom rozhodnutí vo veci.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.